

PATHFINDER

KULIČKIÁDA

*Jednoho dne zrána
rozlehla se rána
blízko Přestavlcké dědiny –
my neměli jsme vidiny!!!*

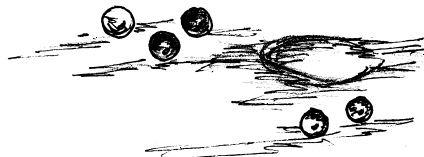
Kdo tam byl, může dosvědčit. Na zapadlé louce se sešlo spousta lidiček – bílí i rudí. No vážně. Mohli jsme obdivovat velkou a moudrostí vyzařující indiánskou babičku i zástupce mladší indiánské generace. Chvilími se strhl i tvrdý boj mezi zástupci kovbojské party. To byly ty výstřely! Naštěstí jsme za zády největšího kovboje Johnyho byli v bezpečí. Už v sobotu

večer jsme se mohli vydat po jeho stopách – v jedné z bojových her. Ale hlavní program přišel v neděli ráno. Kdo ví, zda indiáni hráli kuličky, zato my si zahráli! Celou akci jsme zakončili ještě jednou bojovou hrou. Pak jsme všichni dostali nanuk a skvělou

placku na tričko. Ještě jsme si moc pochutnali na obídce a pak už s plným bříškem na cestu domů... Moc děkujeme všem organizátorům a pomocníkům.

*Za rok zase zrána
roznese se zpráva,
že v Přestavlckém kraji
kuličky se hrají...*

Tak hodně trpělivosti při tréninku a za rok ahóóóóó!!!

JIRKA

BAMBIRIÁDA 2003

Patrně pro mnoho čtenářů název Bambiriáda zůstává zahalen větší či menší záhadou, i když je to již pět let, co se zapsalo toto trochu neobvyklé slovo do slovníku těch, kdo pracují s dětmi. Je synonymem bezvadných dnů, kdy sdružení dětí a mládeže předvádějí všem zájemcům to, co mají ve svém programu, co se u nich holky a kluci mohou naučit a co mohou ve společnosti dalších kamarádů dělat ve volném čase.

Bambiriáda není dětský den! Jednoduše by se dala charakterizovat jako program, který ve společném termínu – letos to bylo 22.-25. května 2003, na devatenácti místech republiky – představí, jak je možné smysluplně trávit volný čas.

Členové občanského sdružení Klub Pathfinder tuto možnost využili na šesti z nich, v Praze, Liberci, Chrudimi, Příbrami, Brně a Ostravě. Již samotné motto letošní Bambiriády „Tvoříme barevný svět“ nabízelo skvělou příležitost k vlastní prezentaci. Za tímto mottem se skrývala prostá, dovolím si říci křesťanská myšlenka: Dětská duše je jako čistý bílý list. Jakými barvami ji dnes pomalujeme, takové barvy bude mít příští svět. Proto si malí i velcí návštěvníci mohli u našich stánků zasoutěžit ve sportovních disciplínách, jako je: skok v pytli, přetahování lanem, střelba lakroskou na cíl, střelba na papírového Dominátora hokejbalkou, ale také ve hře „Chcete být milionářem“ se spoustou zajímavých a záludných otázek nebo také třeba posedět v čajovně. Za odměnu si pak odnesli nejen barevné korálky, ze kterých skládali barevný přívěsek, ale třeba Nový zákon v komiksové podobě či knížky Jak k nám přišla Bible nebo Šest rušných dní.

A tak i přes tíhu příprav a účasti při samotné akci – ať již to bylo jeden, dva, tři či čtyři dny – pro všechny organizátory zůstala vzpomínka na rozzářené dětské oči, milý úsměv a pocit, že i touto, byť netradiční formou lze lidem kolem nás představit něco z toho, co je naší nadějí a cílem.

PETR ADAME

BAMBIRIÁDA V OSTRAVĚ

V pátek 23. 5. 2003 jsme navštívili zimní stadion v Porubě, kde se konal třetí ročník Bambiriády. Čekalo nás tu mnoho zajímavých stánků. Ledová plocha se proměnila v pódium, kde vystupovaly dětské pěvecké sbory z celé Ostravy. Zbývající plochu stadionu obsadily různé organizace, stánky byly různorodé, na některých jsme si mohli vyrobit podle vlastní fantazie květinové dekorace, dále pak pomocí různých vykrajovátek vyrobit výrobky ze slaneého těsta nebo si zasoutěžit v hodu šipkami.

Nakonec jsme si šli posedět do malé, útulné čajovny.

NÁVŠTĚVNÍK OSTRAVSKÉ BAMBIRIÁDY

Bambiriada
2003

„Deti Deťom“

ALEBO MÚZIČKA TROCHU INAK

Múzička v Bratislave, tradične organizovaná začiatkom júna, bola vo viacerých ohľadoch iná ako tie predchádzajúce. Už v minulosti sa niekoľkokrát stalo, že tento detský festival prijal motto: Deti deťom. Vyjadrovalo to, že nie je určený len deťom zo zborov západného či stredného Slovenska, ale aj ich kamarátom, ktorí sa možno nemajú tak dobre, ako oni. Program síce pozostával z príspevkov, ktoré deti nacvičili so svojimi učiteľkami, ale bol vlastne benefičným koncertom, výťažok ktorého sa venoval vybranému ústavu sociálnej starostlivosti. Tým sa v deťoch prebúdza nielen túžba po tvorivosti, ale aj odhodlanie slúžiť tým, ktorí to potrebujú.

VO

veľkom Mederi

Tento rok bola Múzička iná. Iná napríklad aj v tom, že deti nečakali, kým za nimi niekto príde, ale sami sa rozhodli ísť mimo Bratislavu a pripraviť podujatie vo Veľkom Medri nielen pre obyvateľov detského domova, ale aj pre ostatné deti z mesta.

Iný bol aj program. Po zvučke, nástupe a songservise, o ktorý sa postarali bratislavské deti, sa mohli prítomní zamyslieť nad vzormi, ktoré v živote majú. Br. Stanislav Bielik, tajomník Slovenského združenia so zodpovednosťou za oddelenie detí a mládeže, vo svojom príhovore pripomenul starú známu pravdu o tom, že na čo sa pozeráme, na to sa meníme. A našou prednosťou je hľadať na Ježiša Krista. Po niekoľkých piesniach, ktoré tvorili predel medzi jednotlivými časťami,

sa všetky deti pod vedením mládežníkov a „Flagcampákov“ z Bratislavy rozdelili do skupiniek. Ich úlohou bolo pripraviť scénické stvárnenie rôznych biblických príbehov. Na úvod niekoľko zoznamovacích hier a potom sa už všetci pustili do prípravy svojej scény. Žiadalo to dávku fantázie a umu nájsť správne vyjadrenie toho či onoho príbehu, s jeho aktuálnym stvárnením. Ovzdušie bolo nabité nielen horúcimi lúčmi slnka, ale predovšetkým tvorivou aktivitou a vynaliezavosťou detí. Po dobrom obede program pokračoval opäť netradičnou múzičkovskou aktivitou. Jednotlivé skupinky dostali mapu, za hrst pozvánok na večerný benefičný koncert a niekoľko kartičiek Biblického korešpondenčného kurzu. Zohraté skupinky z predpoludnia, bez väčších problémov čoskoro obišli celé mesto. Nevynechali ani jeden dom, ani jedny dvere. Bolo príjemné stretnúť človeka s pozvánkou v ruke. Tam, kde domáci neboli doma alebo neotvárali dvere, ostala v schránke aspoň kartička korešpondenčného kurzu.

O 16.00 hodine bol v Dome kultúry – v mieste celodenného konania sa Múzička – benefičný koncert nazvaný „Deti deťom“. Zvláštnosťou bolo, že do programu sa zapojili aj „domováci“. Nespievali však ľudovky či moderné piesne z rádia. „My

God loves me...“ boli slová piesne, ktorú ich naučili ich kamaráti z Bratislavy. Múzička – Deti deťom totiž nebola len jednorazová akcia na náhodne vybrané miesto. Do Detského domova vo Veľkom Mederi totiž už skoro dva roky prichádzajú z Bratislavy „flagcampáci“ a niektorí bratislavskí mládežníci, aby pri hrách a iných tvorivých aktivitách trávili s „domovákmi“ svoju voľnú nedeľu. Možno aj preto bola atmosféra na celom podujatí plná dobrej nálady, pohody, úprimných a hlbokých rozhovorov svedčiacich o priateľstve, ktoré vládlo medzi prítomnými. Vďaka Bohu za to, že Múzička vo Veľkom Mederi nebola len o tom, že sa stretli deti zo zboru, pekne si spievali a bolo im dobre... ale že boli pripravené otvoriť srdcia a ponúknuť priateľstvo. Keď sme pobalili aparatúru a medzi poslednými odchádzali z Veľkého Medera, cítil som, že motto Deti deťom sa dnes stalo naozaj realitou.

FILIP SOÓS (FSOOS@CASD.SK)

FOTO: DAVID ONDRIŠEK

AHOJ, PATHFINDERŮ!

Jak se máte? A co děláte? ... tentokrát z oblasti Východní větr

CESTA ZA POSELSTVÍM

připsán úryvek z knihy od paní, která žila nějakou dobu v Austrálii s domorodým kmenem. Díky tomu poznala svět z jiného pohledu (začala si více vážit života, jídla...). V noci jsme se museli vydat za starým mudrcem, aby nám řekl, kam jít dál. Cesta byla napínavá, vedla přes území nepřátelského kmene, před kterým nebylo obrany „leč strachu neprokázat“. Nakonec se všem podařilo dojít do cíle a najít poselství předků, které obsahovalo ponaučení, že si máme vážit svého zdraví, každé kapky vody, jídla, moudrosti a hlavně všech kolem nás. Někteří z nás byli zklamáni, protože nebyl vyhlášen žádný vítěz – ale to proto, že jsme vyhráli všichni!

ZA VV SABČA

ROVERSKÉ SETKÁNÍ NA VYŠOČINĚ

Setkali jsme se a byli jsme moc rádi, že se zase vidíme – v malé evangelické vesničce ve Veselí u Dalečína, blízko Vírské přehrady. Pro někoho to byl kus světa sem docestovat, ale nikdo nelitoval. Společné zpívání a sdílení se, vždyť od poslední akce uplynulo už pár měsíců... Okouzila nás příroda, a tak jsme si trochu hráli... Objevovali jsme svá obdarování a Boží milost... Společně s Růžou se plánoval letošní tábor Východního větru. Děda Lebeda měl pro nás připravenou bojovku, měli jsme oloupit domorodce o poslední zbytky potravy... Slyšeli jsme další ze série našich „duchovních příběhů“, tentokrát ten Peřinkův, a pak jsme už dlouho do noci seděli na matracích a při svíčke vzpomínali, co se na kterém táboře semlelo... Akci jsme zakončili společným obědem v Jimramově a už se všichni těšíme na Berouнку, já tedy určitě!

MAŠINKA

MŮJ PŘÍBĚH...

Děti, vrtalo vám někdy hlavou, jakpak je to s těmi „desátky“? Proč Bůh chtěl, abychom ze svých příjmů desetinu oddělili jemu? Přečtěte si, co zažil Ondra...

Když nás nejstarší bratr Ondra měl 8 let, dostal od babičky k narození-

nám 100 Kč. Měl velkou radost. A protože rád lepil modely letadel, vyhlédl si jeden, který stál přesně sto korun. Rodiče nás od malinka učili dávat ze všech peněz, které dostaneme, desátek Bohu. On se potom postará o to, že zbytek utratíme za dobrou věc, která dlouho vydrží. Ale Ondra 10 Kč dát nechtěl. Chyběly by mu peníze a nemohl by si už potom koupit model, který chtěl. Ještě cestou domů v autě si s penězi hrál. Ale když jsme zastavili před naším domem – už je nemohl najít. Prohledali jsme celé auto a všechny věci. Nakonec jsme si vzpomněli, že se během jízdy otevřelo okénko, a tak asi stokoruna vylétěla ven. Maminka říkala, že kdyby dal Ondra „pojištění“, mohl mít teď aspoň 90 Kč, ale takhle nemá nic. A tak místo radosti o narozeninách bylo doma smutno. Když jsme se večer modlili, Ondra řekl, že už raději vždycky „pojištění“ dávat bude. Večer šel tatínek zamykat dům a na chodníku, kudy mezitím prošla spousta lidí, ležela stokoruna... Od té doby nikdo z nás nemá problémy s dáváním desátků...

ČTYŘI BRATŘI

P.S. Kluci, moc děkuji za tuto zkušenost, jistě se nad ní my všichni můžeme zamyslet.

A co vy ostatní, milí čtenáři? Zažili jste něco poučného, veselého, dobrodružství v přírodě, zkušenost s Bohem? Na vaše příběhy se těším na adrese: heidy.m@centrum.cz

OAT HARTA

Dobrodružství na kole

Zveme vás na třetí ročník netradičního cyklistického závodu v atraktivním prostředí vodní nádrže Slezská Harta. Tento závod se uskuteční ve dvou kategoriích – muži a ženy – s hromadným startem. Trať vede po obvodu této nádrže, místy po asfaltových cestách, místy po lesních či polních pěšinách, často přímo po břehu Harty. Občas je třeba i improvizovat v nalezení té nejvhodnější a nejrychlejší cesty. Předpokládaná délka trasy – asi 50 km. Doporučeno horské kolo. Dále si vezměte jídlo a pití na celou trasu. Je možné se občerstvit i po cestě v několika hospůdkách. Tato akce je otevřena pro libovolný počet cyklistů. Pokud máte o tuto akci zájem, nadchněte i jiné své kamarády (bez ohledu na cokoli) a přijedte se zúčastnit.

Tato akce je omezena pouze věkem. Doporučujeme, aby všichni, kdo si troufnou vyrazit na trať, měli alespoň 15 roků. Sraz je na parkovišti u hráze Slezské Harty, nejpozději v 9.00. Předpokládaný start je v 9.30.

POZOR!!! Chtěli bychom pro vás v cíli připravit občerstvení po náročné akci, proto ale potřebujeme, abyste nám závazně nahlásili váš zájem o účast na této akci, a to nejpozději do 19. 9. 2003. Následně bude jídlo připraveno pouze pro ty, kteří se předem nahlásí. Startovné se bude platit až na startu závodu.

3. ročník OAT HARTA se uskuteční 28. 9. 2003.

Start závodu je v 9.30 v neděli ráno.

Trvání závodu 3-5 hodin.

Předpokládané startovné: 50 Kč/Sk na osobu bez jídla, 70 Kč/Sk na osobu s jídlem (toto startovné kryje výdaje na ceny a přípravu akce)

Pro jakékoli další informace se ptejte:

Luděk Smílek, tel.: 605 203 743

nebo oat@seznam.cz